

SEMÁFOROS OU COMO PREJUDICAR ÓS VIANDANTES

Colectivo EIXO

Os semáforos: cada día máis do lado do coche e máis en contra do peón. O colectivo peonil e ciclista Eixo ven de facer público un informe no que se pon de manifesto a discriminación que sofren os camiñantes con respecto ao tráfico rodado na cidade da Coruña. Os tempos en verde para os peóns non son suficientes e, mentres os coches apenas agardan, a espera para os peóns é na maioría dos casos excesiva. O número de peóns agardando tamén supera o número de vehículos que esperan.

Os semáforos teñen, e tiveron historicamente, a única misión de regular os fluxos de automóviles. Só nalgúns casos regulan, como función secundaria, os cruces entre autos e peóns. Moi poucos semáforos regulan unicamente fluxos de vehículos fronte a camiñantes, sendo escasamente respetados polos primeiros.

O Concello de A Coruña concede máis tempo de uso do espazo aos cidadáns que van en automóbil que aos que, en mala hora, elixiron ir a pé. É o xusto?. A nosa tese para o estudo foi a seguinte: obxectivo dos semáforos na Coruña é garantir que os coches poidan aumentar en número e velocidade. O Concello instala semáforos

para que os automóviles circulen a velocidades non compatíbeis co uso peonil libre da rúa. Para comprobar esta tese, analizamos 11 semáforos da rúa Juan Flórez en hora punta para usuarios a pé e motorizados: un día laboral entre as 7:30 e as 9 da noite.

Consideramos que a ordenación dos semáforos debe rexerse por dous criterios: o de suficiencia e o de equidade para cada un dos colectivos de usuarios. Tratamos de ver se os tempos son suficientes para os/as camiñantes, e se son equitativos cando os comparamos cos asinados aos usuarios motorizados.

SUFICIENCIA DOS TEMPOS EN VERDE

Os semáforos han de ter en conta as capacidades físicas dos seres humanos, para que todas as persoas sexan capaces de cruzar con seguridade e comodidade a rúa. Para isto, fai falla que a fase de verde do semáforo dure un tempo que sume o necesario para reaccionar (entre 3 e 5 segundos), o espazo a percorrer (1,25 segundos por cada metro) e o tempo de verde intermitente. Ademais, a lonxitude máxima da calzada non debe superar os 10 m, recomendándose menos de 8 m.

Dos 11 semáforos analizados, só 3 superan o tempo suficiente. Garantido: nestes tres casos non é necesario ter superpoderes para cruzar en non morrer non intento.

EQUIDADE

Un semáforo reparte o tempo de uso do espazo, e o reparto ha de ser equitativo. Debe responder a un criterio de uso. Os usuarios máis numerosos deben ter máis tempo para cruzar. O reparto do tempo de cruce debe ser proporcional ó número de usuarios que seguen cada unha das distintas vías reguladas, agás que queiramos facer discriminación positiva ou negativa dalgún tipo.

Contamos o número de usuarios (persoas que van a pé, ou total de persoas que van en vehículos) das interseccións. Só en 4 semáforos o número de usuarios de vehículos de motor superou o número de viandantes. E en ningún caso o número de

viandantes baixou do 30% do total, dándose casos como a rúa Nicaragua cun 89% de camiñantes fronte un 11% de usuarios de automóviles.

Comparando o tempo da fase de verde proporcionalmente ao de usuarios, concluímos que só dous semáforos favorecen aos peóns, e os outros nove favorecen aos vehículos. En termo medio, o 55% dos usuarios son viandantes, pero só dispoñen do 34% do tempo en verde.

O TEMPO DE VERMELLO PARA CAMIÑANTES

Tempo de paso insuficiente e discriminación negativa para os/as camiñantes. Confirmamos pois a nosa tese e chegamos á lamentable conclusión de que o Concello só pretende favorecer o tránsito dos autos. Pero falta aínda analizar o tempo de espera.

En pé e exposto ás inclemencias meteorolóxicas, as longas esperas fan incómodo e inseguro o semáforo para o transeúnte, polo que esta fase non debe exceder de 60 segundos. Pero os resultados do estudo mostrannos que os/as viandantes temos que esperar moito, un 66% do tempo en promedio, mentres os automóbeis non teñen a obriga de parar nunca, pois atópanse coa "ambigua" luz ámbar. En moitos casos, esta espera para os/as viandantes chega ao 77% do tempo. Ante esta situación vergoñenta, abusiva e insultante, a ninguén lle estrañará que a maioría dos viandantes se ven obrigados a cruzar en vermello. As rúas Betanzos e Nicaragua son as de maior tránsito peonil, esperas e inseguridade para os/as viandantes. ¿Ata cando esta discriminación do Concello?

Bibliografía:

- Pequeña guía de A PIE para pensar a mobilidade. 03 Semáforos. A pie, Asociación de Viandantes. San Cosme y San Damián 24, 1º. Correo electrónico: apiemadrid@bigfoot.es Web: www.telefonica.net/web/apiemadrid
- Alfonso Sanz Alduán. Calmar el tráfico. Ministerio de Fomento. Dirección Gral. de la Vivienda, la Arquitectura y el Urbanismo.

